

CO MI PŘINESLA EVROPSKÁ UNIE

Co mi přinesla Evropská unie?

Kdybych byla mojí babičkou nebo i maminkou, popisovala bych, jakou výhodou je právo volného pohybu, tedy možnost cestovat, pracovat a dokonce i žít ve kterémkoli členském státě unie. Ale pro mě, jako studentku vysoké školy, která je od mala zvyklá cestovat dle finančních možností kam se jí zlíbí, je největší výhodou právě studium v zahraničí.

V rámci Evropské unie existuje několik programů, v rámci kterých máme jako studenti možnost vycestovat a studovat v zahraničí. Já sama jsem tuto možnost už několikrát využila a navštívila Francii. Nejprve jen na týdenním výměnném pobytu (v Saint-Etienne), poté jsem strávila v rámci programu „Comenius“ 3 měsíční studijní pobyt v Biscarrosse (a okolí Bordeaux). Tento pobyt mě nesmírně obohatil, co se týče jazykové úrovně, ale také samozřejmě i poznáním nové kultury a jejích zvyků, ochutnáním zahraničních jídel, objevením architektonických skvostů jiného města a spoustou dalšího.

Ale jak celý můj pobyt začal, probíhal, končil a pak dále pokračoval s mým francouzským korespondentem v ČR?

Celé to začalo nabídkou mého gymnázia. Jako studenti studující francouzský jazyk jsme dostali lákavou nabídku. Strávit tři až deset měsíců v nádherné Francii. Tehdy mi bylo „teprve“ 16 let. Do té doby jsem do zahraničí převážně cestovala pouze s rodiči, a když už sama, bylo to součástí již zmiňovaného týdenního pobytu v Saint-Etienne. Samozřejmě jsem měla veliký strach, jelikož tři měsíce jsou něco jiného než týden. Neustále jsem proto zvažovala všechna pro a proti a nakonec jsem se díky podpoře mé rodiny rozhodla do programu přihlásit. Jakmile jsem vyplnila nepřeborné množství dokumentů, zjistila jsem, jaký je zájem a i přes to, že se francouzštině věnuji od školky a úroveň jazyka jsem měla více než dobrou, jsem pomalu přestávala doufat, že bych se doopravdy mohla zúčastnit. Přesto to nakonec vyšlo a já najednou jela do neznámého města, do neznámé rodiny a studovat do neznámé školy. Měla jsem velké obavy, jak vše bude probíhat, jestli si zvyknu na odlišný studijní režim, zda mi bude tamní kuchyně chutnat, zda si budeme rozumět s mým korespondentem, jelikož to byl jediný zúčastněný kluk, a zda se mi po návratu podaří doplnit si zameškanou látku v české škole. Jak se ale ukázalo, mé obavy byly naprosto zbytečné. Na letišti mě čekala skvělá a sympatická rodina, která bydlela v nádherném typickém francouzském domečku 10 minut od pláže a která se o mě po celou dobu starala jako o

vlastní. Ve škole se mi také všichni snažili pomáhat. Zároveň jsem ale měla stejné povinnosti jako ostatní francouzští studenti, takže jsem si dokonale vyzkoušela naprosto rozlišný studijní program. Rodina mě často brala na různé výlety, nabízela mi všechny možné speciality jejich kuchyně a díky jejich oddanosti se mi jen občas zastesklo po domově. Tři nádherné měsíce utekly jako voda a já se vracela domů. Návrat byl těžký, ale i učitelé v mé škole se mi snažili se vším pomoci a neměla jsem tedy téměř žádný problém si látku doplnit. Zanedlouho přijel můj francouzský korespondent, který se ve Francii stal mým opravdovým přítelem a skoro i opravdovým bratrem. Na jeho příjezd jsem se

těšila já, stejně jako moje rodina a přátelé. Bohužel jsme si užili asi jen 14 dní. Poté se mu začalo stýskat po jeho rodině a nic mu nebylo dobré, i když jsme se snažili sebevíc. Tudiž se ze zbylých dva a půl měsíců stal, nejenom pro mě a jeho, ale i pro mou rodinu, téměř horor... Když konečně přišel den jeho odjezdu, bylo mi nad slunce jasné, že tímto se veškeré kontakty s francouzskou rodinou přeruší a bohužel mi zůstanou jen vzpomínky. Omyl. Po chvíli odmlčení se jeho rodiče sami ozvali s uvědoměním, že na takto dlouhou dobu bez nich nebyl ještě připraven a že je velmi mrzí, jak to celé dopadlo. Jsou to již tři roky a my se neustále, dá se říci v pravidelných intervalech po půl roce, navštěvujeme.

Na závěr tedy mohu zkonstatovat, že mě tento pobyt opravdu velmi obohatil ve všech směrech. Zároveň jsem poznala nádherný život ve Francii, neskutečně jsem pokročila v úrovni francouzského jazyka, ale také jsem si prošla i velmi nepříjemnými situacemi, když jsme s korespondentem měli rozepře. I přes všechny nepříjemné vzpomínky, pořád převažují ty nádherné a nezapomenutelné a proto bych nikdy neměnila a bez přemýšlení bych se přihlásila hned znovu.

Proto bych se teď ráda chopila každé nabízené příležitosti, protože i ta špatná, je pro můj budoucí život přínosná a důležitá.

*"Člověk, který cestuje s touhou dozvědět se,
cestuje přes všechny dálky, hlavně k sobě samému."*

Jan Werich

Kateřina Brořov

Jihoesk univerzita v eskch Budějovicích